

[Kofod-Svendsen]

budene under familiebehandlingen. Det er præcis det ønske, CD formulerede, som vi har ønsket at imødekomme med denne pind, og så kan jeg da kun beklage, at CD, når man erkender de gode intentioner, der er i begge forslag, alligevel ikke vil støtte dagsordenen. Jeg forstod også på de samtaler, vi har haft, at man er glad for mange af vore intentioner. Derfor overrasker det mig, at man så ikke vil lade denne positive holdning og også det ansvar, som CD's ordfører gav udtryk for at man følte, mærke sig i en udtrykkelig stillingtagen.

Endelig må jeg sige, at det, når CD lægger så stor vægt på, at der var blevet bred enighed, havde været rart, hvis CD havde været lidt mere aktiv, når det gjaldt udformning af kompromisforslag. Det er ikke nok blot at sige, at man vil komme med kompromisforslag, det var rart, hvis også aktiviteten havde været lidt større.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Kofod-Svendsen, at sådan som vi også var enige om i gårsdagens forhandlinger, var det meget kedeligt, at vi ikke kunne nå et fælles resultat. Jeg synes, at vi bøje os meget langt fra Socialdemokratiets og SF's side i retning af Kristeligt Folkepartis synspunkter, men dér, hvor vandene for alvor skiltes, var jo, hvor man skulle sikre, at der er en instans, der tager hånd om at føre alle disse gode intentioner ud i livet, for ord har vi hørt nok af, og ord har vi set i massevis fra ministeren, men handling har vi ikke set noget af endnu. Det er en instans til at føre disse gode ting ud i livet, vi mangler, og det var dér, vandene skiltes for alvor. At hr. Kofod-Svendsen bøjer WHO's mål nr. 17 en anelse og siger, at WHO vil bekæmpe forbruget af alkohol, det får så være, for der står faktisk overforbruget, men det er en mindre ting, men det, der er helt afgørende, er at have den aktive, indpiskende instans, der kan få disse initiativer sat i værk, og det er den, som ministeren nu vil fjerne.

(Kort bemærkning).

Herluf Rasmussen (CD):

Jeg synes ikke, det er rigtig fair, at ordføreren for Kristeligt Folkeparti her siger, at vi kunne have præget disse forhandlinger mellem de to grupperinger, for kendsgerningerne var, at vi

blev trukket ind, da der lå to forslag, og det var meget svært at få Kristeligt Folkeparti til at røkke sig til noget som helst. Vi rørte jo netop ved det dér med afgifterne, men det var ikke Kristeligt Folkepartis kop te, fordi de tror – det er jo deres faste overbevisning – at højere afgifter på alt og alle kan forhindre folk i at drikke spiritus. Det kan det ikke – der er ikke noget, der beviser, at højere afgifter giver et frafald blandt dem, der drikker. Derfor vil jeg sige, at det er unfair, når Kristeligt Folkeparti kommer herop og delagtiggør forsamlingen i, hvad vi har sidet og talt om, og hvor mange minutter eller timer vi har været der. Det er ikke reel snak.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne over for hr. Herluf Rasmussen minde om, at det var hr. Herluf Rasmussen, som var inde på, at der ikke var blevet gjort tilstrækkeligt forsøg på at foreslå en fælles dagsorden, og dertil vil jeg gerne sige, at vi meget tidligt sendte et dagsordensudkast også til CD, men det varede længe, før vi overhovedet hørte noget. Vi var parat til at ændre nogle formuleringer, og vi har også ændret nogle formuleringer. Derfor mener jeg, at CD's indsats var utrolig passiv i denne sag. Det tager vi til efterretning. Men jeg synes bare ikke, man skal stå her og holde et langt indlæg, som om det var CD alene, der kunne frelse enigheden i Folketinget.

Hvad angår skatte- og afgiftspolitikken, så er det nu en kendsgerning, at har man brugt skatte- og afgiftspolitikken sundhedspolitisk, har det haft nogle sundhedspolitiske følger. De væsentlige afgiftsforhøjelser, vi foretog i 1916, 1917, 1918, betød noget med hensyn til at begrænse alkoholforbruget, og vi har lignende eksempler i andre lande.

Man kan naturligvis have forskellig tro på, hvor meget det betyder, men at det betyder noget, er helt sikkert, og derfor lægger vi vægt på det.

Hvad angår det, der har været stridspunktet mellem os og Socialdemokratiet og SF, er det ikke sådan, at vi ikke ønsker at have et råd. Spørgsmålet er derimod, hvilken form det skal have. Vi vil gerne vurdere og tage kritisk stilling til et lovforslag, når regeringen arbejder med et. Vi kan stille ændringsforslag osv., men det kan ikke være sådan, at den model man har haft, simpelt hen skal bevares uændret. Vi vil være